

[Boeck-Hansen.]

i Fastelavnssøssen og gaar ud og rasler med for Vælgerne, men der er ikke meget ved det, det stikker ikke saa dybt, som man skulde tro.

Vi maa imidlertid være klar over, at vi er kommet i en uheldig Situation. Takket være denne Regering, vi har, har vi faaet et ualmindeligt og et meget stort Arbejdsløshedstal herhjemme; til Trods for at man inden for de ældre Beskæftigelser har Maksimum af Beskæftigelse, har vi faaet dette store Arbejdsløshedstal, og saa kan det jo være, at man maa ofre noget af Frisindet paa dette Alter. Men saa maa man altsaa se: er dette Forslag, og hvad det vil føre med sig, virkelig det Offer værd? Heroverfor maa jeg straks sige, at jeg tror det ikke, jeg tror ikke, at det, der vil blive Resultatet af dette Forslag, er det store Offer værd, som det i Virkeligheden maa være for frisindede Folk at forbyde deres Medmennesker at arbejde saa meget, som de har Lyst til — det er nu for Resten et Spørgsmaal, jeg skal komme tilbage til om lidt.

Men saa er det ogsaa efter min Mening et højst uheldigt Tidspunkt at fremsætte et saadant Forslag, det kan nemlig ikke opfattes anderledes, end at man sætter Pistolen for Brystet af Arbejdsgiverne og siger: Hvis I nu ikke makker ret, hvis I nu ikke gør, som vi ønsker, saa kommer der et Lovforslag, og det skal nok ordne den Sag. Det lød da ogsaa som en Fanfare, da det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen talte om, at nu skulde det nok blive ordnet alt sammen fra Lovgivningsmagtens Side.

Jeg forstaar i øvrigt ikke, at det ærede Medlem kan være saa jublende glad over, at Organisationernes Selvbestemmelsesret skal tages bort. I Efteraaret 1935 forhandlede man om en saadan Overarbejdsordning, og man var i Virkeligheden kommet saa vidt, at Parterne kunde forelægge et Forslag hver for deres kompetente Forsamlinger, man vilde ogsaa anbefale det; men saa kom dette Forslag paa Bordet i Fjor, og det forskød naturligvis det hele, saaledes at man ikke fik noget Resultat ud af det. Paa samme Maade er det i Virkeligheden gaaet igen i Aar. Resultatet er alene, at dette Forslag, lagt paa Bordet, har medført, at man ikke har faaet en Ordning ad frivillig Vej. Og dør maa jeg maaske sige, at jeg vilde meget henstille til den højtærede Socialminister at blive staaende ved at have lagt Forslaget paa Bordet; det maa dog vist være Trusel nok. Jeg tror, man skulde lade det hvile, i hvert Tilfælde i nogen Tid, og

se, om der ikke kom noget ud af de Forhandlinger, som jo i Virkeligheden foregaar den Dag i Dag.

Den nuværende højtærede Handelsminister, Hr. Kjærboel, var da ogsaa i sin Tid inde paa, at Spørgsmaalet om Regulering af Overarbejde var noget, der bedst kunde ordnes ikke generelt, men for hver enkelt Virksomhed for sig, eller i alt Fald for Underorganisationerne hver for sig. Det er jo saadan, at Regeringen forgaar — det ske snart! —, men Arbejds spørgsmaalet bestaar, og jeg tror, at Organisationerne langt bedre forstaar at ordne Arbejds spørgsmaalet, ogsaa Overarbejds spørgsmaalet, end Lovgivningsmagten, og jeg tror i øvrigt, at Socialdemokratiet ogsaa mener noget saadant. Jeg var lidt forbavset over det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens glade Tale, men om Regeringens andet Parti, om jeg saa maa sige, det lille Dværgparti, synes det samme, ved jeg ikke, men det er dog til syvende og sidst heller ikke det lille Parti, der skal være det afgørende i et demokratisk Land.

Det kan undertiden være uomgængelig nødvendigt at have Overarbejde. Det er slet ikke, fordi der er nogle Arbejdsgivere, der sætter Pris paa at have Overarbejde, men det kan undertiden være nødvendigt, og man kan ikke altid vide, paa hvilket Tidspunkt det er nødvendigt at udføre dette Overarbejde. Man kan ved Landbrugsmaskinfabrikationen maaske komme til at sætte Overarbejde ind, ved Blikvarefabrikationen, ved Høstbindegarnsfabrikationen, og ved Reparationer navnlig paa Skibs værfter kan det være uomgængelig nødvendigt. Der er jo dog ingen, der er Herre over, hvornaar Skibene skal repareres; der er heller ingen, der er Herre over, hvornaar Ærterne bliver modne her i Landet, men de skal henkoges, naar de modnes, og man kan heller ikke altid bestemt sige, hvornaar Høsten indtræder. Derved kan der komme Overraskelser, som kan medføre, at man maa sætte kraftigt Arbejde ind.

Der kan ogsaa ske Uheld inden for en Fabrikation, der kan ske Uheld ved Støbning i Jernstøberier o. lign., saaledes at man for at indvinde den Tid, man derved taber, maa sætte stærk Kraft paa, og der kan ogsaa indtræffe Uheld her i Rigsdagen, saa man altsaa maa sætte Kraft paa. I Industrien er det i hvert Tilfælde meget nødvendigt. Det kan jo hændes, at man maa være færdig, hvor et Skib skal gaa til Østen, hvis man har været saa heldig at faa en Eksportordre dertil. Der kan ogsaa indtræde Fejl ved Kraftmaskineriet, af hvis Driftssikkerhed